

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 119/2016
08.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зорица Марковић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ из ..., коју заступа Јасмина Милутиновић, адвокат из ..., ради оцене законитости отказа уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4914/14 од 15.09.2015. године, у седници одржаној 08.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4914/14 од 15.09.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4914/14 од 15.09.2015. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П1 123/14 од 25.08.2014. године, којом је поништено као незаконито решење тужене број 6667 од 29.03.2012. године, којим је тужилји отказан уговор о раду закључен на неодређено време бр. Пр 2042 од 01.03.2001. године са свим анексима и тужена обавезана да тужилју врати на рад и распореди на послове према стручној спреми и радном искуству и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 173.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилја је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду на основу чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из чл. 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, на коју ревидент указује. Указивањем на постојање ове битне повреде поступка ревидент, у суштини, оспорава оцену изведених

доказа, чиме посредно добија утврђено чињенично стање, што према чл. 407. став 2. ЗПП, не може бити ревизијски разлог. Такође, ревизија се не може изјавити због битне повреде из чл. 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју ревидент такође указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене засновала радни однос на неодређено време по уговору о раду од 01.03.2001. године, да би анексом број 5. од 25.10.2011. године била распоређена на послове сарадника - ..., ... Филијале у Решењем тужене од 29.03.2012. године тужили је отказан уговор о раду са свим анексима, на основу чл. 179. став 1. тачка 9. Закона о раду. Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова код тужене од 22.03.2012. године укинута су послови у служби администрације, у којој је тужила радила. Чланом 4. тог Правилника, који је обављен на порталу ББ 23.03.2012. године, одређено је да се примењује почев од 01.04.2012. године. Такође, одлуком Извршног одбора тужене од 28.03.2012. године утврђено је да услед организационих промена код тужене престаје потреба за радом 7 запослених на неодређено време, међу којима је и тужила. Тужили је исплаћена отпремнина и неисплаћена зарада до дана престанка радног односа.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су закључили да је тужили незаконито престао радни однос отказом уговора о раду и обавезали тужену да тужилу реинтегрише.

У конкретном случају, тужили је престао радни однос отказом уговора о раду на основу чл. 179. став 1. тачка 9. Закона о раду - због организационих промена код тужене - укидања службе администрације, ... Филијале у ..., у којој је тужила радила на пословима сарадника - Одлука Извршног одбора тужене о престанку потребе за радом 7 запослених у тој служби, међу којима је и тужила, донета је 28.03.2012. године, пошто је претходно 22.03.2012. године донет Правилник о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова код тужене, којима су послови у служби администрације укинута. Међутим, поменута одлука Извршног одбора тужене, која је донета на основу овог Правилника о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији радних места код тужене, донета је пре него што је Правилник почео да се примењује. Тачније, чланом 4. овог Правилника, који је објављен на порталу ББ 23.03.2012. године, одређено је да се примењује почев од 01.04.2012. године. Уговор о раду отказан је тужили са 31.03.2012. године, по решењу од 29.03.2012. године.

У тој ситуацији, чињеница да је овај Правилник објављен на сајту ББ 23.03.2012. године, није од значаја за одлучивање, јер је чланом 196. Устава Републике Србије прописана обавеза објављивања закона и свих других општинских аката пре ступања на снагу (став 1), а ступање на снагу закона и других општинских аката најраније 8 дана од дана објављивања, са могућношћу да ступе на снагу раније само ако за то постоје нарочито оправдани разлози, утврђени приликом њиховог доношења (став 4). У овом случају, решење којим је тужили отказан уговор о раду донето је 29.03.2012. године, а уговор о раду тужили отказан са 31.03.2012. године, пре него што је Правилник о изменама и допунама

Правилника о организацији и систематизацији послова почео да се примењује (примена од 01.04.2012. године), па је тако и одлука Извршног одбора тужене о престанку потребе за радом тужиље донета пре почетка примене овог Правилника, због чега је решење којим је тужиљи престао радни однос отказом уговора о раду незаконито.

Правну последицу незаконите одлуке послодавца којом је запосленом престао радни однос представља реинтеграција запосленог, о чему је правилно одлучено на основу чл. 191. став 1. Закона о раду.

У ревизији туженог понављају се жалбени наводи, који су били предмет правилне оцене другостепеног суда, коју прихвата и Врховни касациони суд.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић